

Ο θεσμός της παρένθετης μητέρας τραυματίζει τα παιδιά

Categories : [ΒΙΟΗΘΙΚΗ](#)

Date : Οκτωβρίου 31, 2019

Η παρένθετη μητρότητα είναι μια διαδικασία, η οποία συχνά υποστηρίζεται και από μια νομική συμφωνία, σύμφωνα με την οποία μια γυναίκα (η αναπληρωματική ή υποκατάστατη ή παρένθετη μητέρα) συμφωνεί να μείνει έγκυος και να γεννήσει ένα παιδί για ένα άλλο άτομο, που είναι ή θα γίνει γονέας του παιδιού. Οι άνθρωποι αναζητήσουν αυτή τη διαδικασία όταν η εγκυμοσύνη είναι ιατρικώς αδύνατη, όταν οι κίνδυνοι της εγκυμοσύνης είναι μεγάλοι για τη μητέρα, όταν ένας άνδρας ή ζευγάρι ανδρών επιθυμεί να έχει παιδί και, σε κάποιες περιπτώσεις, όταν γυναίκες «σταρς» δεν θέλουν να «χαλάσουν» το σώμα τους. Θεωρείται μία από πολλές τεχνολογίες της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής. Στις συμφωνίες περί παρένθετης μητρότητας **μπορεί ή όχι να εμπλέκεται η χρηματική αποζημίωση προς τη γυναίκα που θα κυοφορήσει για λογαριασμό άλλου.** Η λήψη χρημάτων καθιστά την παρένθετη μητρότητα **εμπορικού τύπου** υπηρεσία, εάν η μητέρα που κυοφορεί δεν λαμβάνει καμία αποζημίωση πέραν της επιστροφής των ευλόγων εξόδων της θεωρείται «**αλτρουιστική**» πράξη.

Υπάρχει μια αυξανόμενη ευαισθησία σχετικά με τους τρόπους, με τους οποίους η παρένθετη μητρότητα εμπορευματοποιεί τις γυναίκες, αλλά λιγότερη για το πώς αυτή η πρακτική βλάπτει τα παιδιά. Γι' αυτό θέλω να σας μιλήσω σήμερα.

Το όνομά μου είναι η Katy Faust και είμαι η ιδρυτής και η διευθύντρια του «Them Before Us». Είμαστε οργανισμός αποκλειστικά αφιερωμένος στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων των παιδιών μέσα στην οικογένεια και αυτό μας **κάνει ένθερμους αντιπάλους της υποκατάστατης μητρότητας.**

Αυτή η πρακτική θεωρείται ευρέως παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε ολόκληρο τον κόσμο, διότι έχει ως στόχο αποκλειστικά να ικανοποιήσει τις επιθυμίες εκείνων που θέλουν να γίνουν γονείς. Ωστόσο, επιτυγχάνει αυτό το στόχο παραβιάζοντας τα θεμελιώδη δικαιώματα των παιδιών. Η δικαιοσύνη δεν εφαρμόζεται ποτέ όταν οι αδύναμοι αναγκάζονται να θυσιαστούν για τους ισχυρούς.

Η παρένθετη μητρότητα βλάπτει τα παιδιά με διάφορους τρόπους, από την ευγονική έως την εμπορευματοποίηση και τους κινδύνους για την υγεία τους. Αλλά επειδή αυτή τη βδομάδα ο ΟΗΕ επικεντρώνεται στις γυναίκες **εγώ επιθυμώ να παραθέσω τρεις τρόπους με τους οποίους η παρένθετη μητρότητα βλάπτει τα παιδιά, τρόπους που σχετίζονται με την απώλεια της μητέρας τους** και θα σας αναφέρω τις ιστορίες και τις μελέτες που υποστηρίζουν αυτούς τους ισχυρισμούς.

Τραύμα

Η απώλεια ενός γονέα είναι πάντα τραυματική για τα παιδιά, ακόμη και όταν συμβεί κατά τη γέννηση. Μελέτες δείχνουν ότι ο χωρισμός του βρέφους από τη μητέρα που το γέννησε, προκαλεί «σημαντικό σωματικό στρες για το βρέφος». Επιπλέον, ακόμη και η σύντομη στέρηση της μητέρας **μπορεί να μεταβάλει μόνιμα τη δομή του εγκεφάλου του βρέφους**. Και ενώ υπάρχουν περιπτώσεις που η υιοθεσία γίνεται απαραίτητα, τα παιδιά που έχουν υιοθετηθεί έχουν εδώ και καιρό αναφερθεί στη «πρωταρχική πληγή» που προκύπτει από το χωρισμό τους από τη φυσική μητέρα τους, η οποία μπορεί να εμποδίσει μακροπρόθεσμα τη διαδικασία της Attachment, (προσκόλλησης), το σύνδεσμο μεταξύ γονέων και παιδιού και την ψυχική τους υγεία.

Μια γυναίκα που γεννήθηκε από υποκατάστατη μητέρα λέει: «Όταν ήδη έχουμε παιδιά σε αυτόν τον κόσμο που χρειάζονται οικογένειες, **γιατί να δημιουργούμε σκόπιμα παιδιά που θα περάσουν από τα τραύματα της υιοθεσίας**; Είμαι ένας από τους τυχερούς που κατάφεραν να θεραπεύσουν ένα μέρος από τον πόνο τους όταν βρήκα τη μητέρα που με γέννησε. Ωστόσο, εξακολουθώ να ασχολούμαι και με τα υπόλοιπα θέματα που αφορούν την υιοθεσία, όπως για **το τι με κάνει διαφορετική στα μάτια της βιολογικής μου μητέρας. Πώς μπορεί να θεωρεί ότι τα παιδιά τα οποία είχε την πρόθεση να αποκτήσει ως δικά της είναι πραγματικά παιδιά της, και τα παιδιά που έκαμε μέσω της διαδικασίας υποκατάστασης δεν είναι ισότιμα;**».

Ένας νεαρός άνδρας που γεννήθηκε από παρένθετη μητέρα γράφει: «Δεν με νοιάζει γιατί οι γονείς μου ή η μητέρα μου το έκαναν αυτά **Μου φαίνεται σαν να με αγόρασαν και να με πούλησαν**. Μπορείτε να ντύσετε τη πράξη με όσα όμορφα λόγια θέλετε. Μπορείτε να την τυλίξετε σε μεταξωτό μαντήλι. Μπορείτε να υποκριθείτε ότι αυτά δεν είναι παιδιά σας. Μπορείτε να πείτε ότι είναι δώρο ή πως κάνατε δώρο τα ωάρια σας στην (μητέρα που επιθυμεί ένα παιδί). **Αλλά η αλήθεια είναι ότι κάποιος σας έχει πληρώσει για να κάνετε ένα παιδί, για να παραιτηθείτε από τα γονεϊκά σας δικαιώματα και για να παραδώσετε την ίδια τη σάρκα και το αίμα σας**. Δεν με νοιάζει αν εσείς νομίζετε ότι δεν είμαι το παιδί σας, με νοιάζει αυτό που εγώ νομίζω! Ίσως να ξέρω ότι είμαι το παιδί σας

Όταν ανταλλάσσετε κάτι για τα χρήματα, ονομάζεται εμπόρευμα. Τα μωρά δεν είναι εμπορεύματα. Τα μωρά είναι ανθρώπινα όντα.»

Τα παρακάτω ομολόγησε σχετικά με την υποκατάστατη μητρότητα, μια γυναίκα, η οποία αγνοούσε καταρχήν το γεγονός πως μετά τη γέννησή της διακινήθηκε στη μαύρη αγορά σε κύκλωμα υιοθεσίας

«Η επιθυμία να αγνοηθεί εντελώς η υγεία και η ευημερία του παιδιού στις συναλλαγές (της παρένθετης μητρότητας) είναι ακατανόητη. Το γεγονός της γέννησής μου έλαβε χώρα πριν από 65 χρόνια, αλλά τα αποτελέσματά του είναι διαχρονικά, επειδή **προέρχονται από τη ρήξη των δεσμών** που σχηματίστηκαν κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης μεταξύ της μητέρας και του εμβρύου, και τελικά μεταξύ της μητέρας και του παιδιού... **Δεν κάνω υποδείξεις, εξακολουθώ να παραμένω θύμα αυτών των περιστάσεων, αλλά διέθεσα 25 χρόνια σε ψυχοθεραπεία για να ανατρέψω τη ζημιά. Είναι διαδικασία που απαιτεί μία ολόκληρη ζωή».**

Ανεξάρτητα από τη δομή της οικογένειας που προτίθεται να υιοθετήσει το παιδί και ακόμη και υπό το «καλύτερο» σενάριο, όπου οι μελλοντικοί γονείς είναι και οι γενετικοί (δότες γενετικού υλικού) γονείς, **η ημέρα της υιοθεσίας στερεί για πάντα από τα παιδιά τον μοναδικό γονέα που γνωρίζουν - τη μητέρα που τα γέννησε.**

Χάνοντας έναν βιολογικό γονέα

Οι ρυθμίσεις που αφορούν την υποκατάστατη κύηση συχνά περιλαμβάνουν «δότη» ωαρίου ή σπερματοζωαρίων. **Από μόνο του αυτό για το παιδί σημαίνει την εκ προοιμίου απώλεια του ενός βιολογικού γονέα.** Ένας γονέας προς τον οποίο έχουν φυσικό δικαίωμα. Μια μεγάλη μελέτη διαπίστωσε ότι σχεδόν τα δύο τρίτα των παιδιών που προέρχονται από δότες σπέρματος πίστευαν ότι «ο δωρητής σπερματοζωαρίων είναι το μισό από αυτό που είμαι». Παρά το γεγονός ότι «είναι απεγνωσμένως επιθυμητά», όπως δηλώνουν για αυτά εκείνοι που τα υιοθετούν, **αυτά τα παιδιά συχνά αγωνίζονται με την αμηχανία που αισθάνονται ως προς την πραγματική τους βιολογική καταγωγή.**

Η Ellie γράφει για το πώς αισθάνθηκε μετά την ανακάλυψη ότι είχε συλληφθεί από δωρεά γαμετών: «Η μύτη που σκεφτόμουν πως ήταν από τον μπαμπά μου, δεν ήταν η δική του. Αυτή η στρογγυλή μύτη που έλεγα ότι με ένωνε με την οικογένειά μου, φάνταζε ξαφνικά φοβερή. Το σχήμα των δακτύλων μου, τόσο παρόμοιο με του πατέρα μου, τώρα φαινόταν αλλόκοτο και τρομακτικό. Υπήρχαν αρκετά χρόνια στα μέσα της δεκαετίας των 20 χρόνων μου που δεν μπορούσα να κοιτάξω τον εαυτό μου σε έναν καθρέφτη χωρίς να ξεσπάσω σε δάκρυα, γι' αυτό απέφευγα τους καθρέφτες».

Η Elizabeth γράφει: «Το ιδιαίτερο που ισχύει για τη σύλληψη με τη χρήση δωρητών γενετικού υλικού είναι ότι **καταρχήν ευνοείται ο ένας γονέας ως προς τη γενετική**: ο γόνιμος σύντροφος αποτελεί έναν πραγματικό βιολογικό γονέα. Από την άλλη πλευρά, υποστηρίζεται ότι η γενετική δεν έχει σημασία για το άλλο μισό του γενετικού υλικού, και ότι όσο ένα παιδί είναι "επιθυμητό", θα έχει ό,τι του χρειάζεται. Δυστυχώς, αυτό δεν είναι αλήθεια. Δεν έχω σχέση με το θετό πατέρα μου και αυτό όχι μόνο λόγω της εγκληματικότητας του συζύγου της μητέρας μου **Δεν έχω πατέρα επειδή η μητέρα μου, με τη βοήθεια του ιατρικού κατεστημένου (και του νόμου) μου τον στέρησε σκόπιμα**».

Η Bethany λέει: «**Το να είσαι "επιθυμητός" μπορεί μερικές φορές να το αισθάνεσαι σαν κατάρα, σαν να μου λένε πως δημιουργήθηκα έχοντας την αποστολή να σε κάνω ευτυχισμένο, σαν τα δικαιώματά μου να είναι εκ των προτέρων καταδικασμένα**. Θα ήταν ψέμα αν έλεγα ότι ποτέ δεν ένιωσα ως εμπόρευμα. Η εμπειρία μου ως DCP (donor conceived person - άτομο που συνελήφθη από δωρεά γαμετών), με έκανε να συνειδητοποιήσω ότι, μερικές φορές, **το πιο ηθικό πράγμα που πρέπει να κάνουμε είναι να μην ικανοποιήσουμε μια επιθυμία μας**. Όταν ακούω το πόσο με ήθελες, δεν μπορώ παρά να σκεφτώ συγχρόνως το πόσο ο μπαμπάς μου δεν με ήθελε. Ήξερε ότι το αποτέλεσμα των ενεργειών του ήταν να δημιουργήσει ένα παιδί, με το οποίο δεν θα είχε ποτέ καμιά επικοινωνία. Καταλαβαίνετε πώς αυτό μπορεί να με πληγώσει; **Ότι η επιθυμία σας για παιδί ακυρώνεται από την έλλειψη αυτή**;».

Παιδιά συλλαμβάνονται μέσω δωρεάς σπέρματος ήδη για αρκετές δεκαετίες, οπότε δεν χρειάζεται να κάνουμε εικασίες για τον αντίκτυπο που έχει αυτή η αναπαραγωγική τεχνική με τη βοήθεια τρίτων στη ζωή τους. **Τα παιδιά αυτά παλεύουν σε δυσανάλογα αυξημένα ποσοστά με την κατάθλιψη, την παραβατικότητα και την κατάχρηση ουσιών**. Το 80% των παιδιών που συνελήφθησαν μέσω δωρεάς σπέρματος **θα ήθελαν να γνωρίσουν την ταυτότητα του δότη**. Για ορισμένους, η ανακάλυψη του δότη γίνεται μια δια βίου αναζήτηση. **Κάθε διαδικασία που σκοπίμως δυσκολεύει τη σχέση του παιδιού με έναν ή και τους δύο βιολογικούς του γονείς αποτελεί μια αδικία**. Αυτή η μορφή αδικίας υποβάλλει τα παιδιά σε μια δια βίου αίσθηση απώλειας και σε εσωτερική πάλη.

Εκ προθέσεως στέρηση της μητέρας

Πολλές φορές η παρένθετη μητρότητα αρνείται στα παιδιά τη σχέση με όχι μόνο με τη μία μητέρα, αλλά με δύο - τόσο τη μητέρα της οποίας τη φωνή αναγνωρίζουν την ημέρα της γέννησης, όσο και της μητέρας που τους έδωσε τα πράσινα μάτια τους. Αυτή η απώλεια δεν οφείλεται σε κάποια τραγωδία, αλλά **επειδή οι γονείς που θα τα υιοθετήσουν πιστεύουν ότι οι μητέρες είναι προαιρετικές**. Καθώς αυτά

τα παιδιά μεγαλώνουν, πιθανότατα θα τους ειπωθεί ότι «το φύλο του γονέα δεν έχει σημασία» και πως «όλο και όλο που τα παιδιά χρειάζονται είναι αγάπη». **Ωστόσο, τα παιδιά που μεγαλώνουν χωρίς μητέρα υποφέρουν συχνά από απίστευτη συναισθηματική αγωνία.**

Η Rhianna λέει: «Δεν ένιωσα ποτέ την αγάπη και την στοργή μιας μαμάς..., εξακολουθώ να υποφέρω εξαιτίας αυτού του αισθήματος εγκατάλειψης. Συχνά αναρωτιόμουν γιατί κάθε άλλο παιδί να έχει μια καλή σχέση με τη μητέρα του, αλλά όχι εγώ; **Ήμουν τόσο ανάξια για να αγαπηθώ στα μάτια της μαμάς μου; Γιατί δεν ήθελε να υπάρχει στη ζωή μου;».**

Ένα αγόρι γράφει: «Είμαι αγόρι 14 ετών. Ζω με 2 μπαμπάδες. Ο ένας είναι ο βιολογικός μου μπαμπάς και ο άλλος δεν είναι. Η βιολογική μου μητέρα (η οποία έδωσε στους μπαμπάδες το ωάριο για τη γέννησή μου) έρχεται συχνά στο σπίτι μου. Είναι 38 ετών και είναι η καλύτερη φίλη του πατέρα μου **Θέλω να την φωνάζω μαμά μου, αλλά οι μπαμπάδες μου γίνονται πάντα σαν τρελοί όταν αποπειραθώ να το κάνω. Την λέω ήδη έτσι, "μαμά", όταν οι μπαμπάδες μου δεν είναι τριγύρω, και της αρέσει. Έχουμε πολλά κοινά μαζί».**

Η Samantha λέει: «Εγώ, ο αδερφός μου, ο μπαμπάς και ο σύντροφός του ο Billy, ήταν η μόνη οικογένεια που γνώρισα ποτέ. Παρακολούθησα τη ταινία "The Land Before Time". Ήταν μια τραυματική εμπειρία. Ο Littlefoot είχε μια "Μητέρα" και αυτή πέθανε σώζοντας τη ζωή του. Ο Littlefoot πέρασε όλη την ταινία πενθώντας την απώλεια της «Μητέρας» του. **Ήταν εκείνη τη στιγμή, που ως πεντάχρονο κορίτσι συνειδητοποίησα ότι υπήρχε κάτι σαν μητέρα και ότι εγώ δεν είχα μία.** Πέρασα την υπόλοιπη μέρα να κλαίω στην αγκαλιά μιας δασκάλας που δεν θα ξαναέβλεπα ποτέ, και την έκανα εκείνη την ώρα μητέρα, αντί για αυτή που ως τότε δεν είχα συνειδητοποιήσει πως ποτέ δεν είχα».

Μελέτες σχετικά με τις «οικογένειες» ατόμων του ίδιου φύλου, επιβεβαιώνουν αυτές τις ιστορίες. Μια τέτοια μελέτη, η National Health Interview Study, εξέτασε τα δεδομένα σε 512 «οικογένειες» με γονείς ίδιου φύλου και διαπίστωσε **ότι τα συναισθηματικά προβλήματα ήταν πάνω από δύο φορές πιο συχνά για τα παιδιά με γονείς του ίδιου φύλου απ' ό,τι για παιδιά με γονείς αντίθετου φύλου.** Η δυνατότητα να δημιουργούνται οικογένειες που στερούνται μητέρας, ομαλοποιεί την καταστροφή της σχέσης βιολογικού γονέα - παιδιού. **Η εκ προθέσεως διάσπαση του συνδέσμου του παιδιού με τη μητέρα ή τον πατέρα αρνείται στα παιδιά τους δύο ενήλικες που είναι στατιστικώς οι πιο πιθανοί να προστατεύσουν τα παιδιά, να επενδύσουν στα παιδιά και να προσκολληθεί σε αυτούς το παιδί. Όχι όμως μόνο αυτό, είναι και οι μόνοι ενήλικες που μπορούν να προσφέρουν στα παιδιά τη βιολογική ταυτότητα που τόσο απεγνωσμένα εκείνα επιθυμούν.**

Θέλω όμως αυτή τη στιγμή να εξηγήσω γιατί η υιοθεσία υποστηρίζει τα δικαιώματα των παιδιών. Ενώ η υποκατάστατη-παρένθετη μητρότητα παραβιάζει τα δικαιώματα του παιδιού.

Η υιοθεσία επιδιώκει να επουλώσει μια πληγή αφού το παιδί έχει χάσει με τρόπο τραγικό τους γονείς του. Αντιθέτως η αναπαραγωγή / υποκατάστατη κύηση με τη βοήθεια τρίτου δημιουργεί την πληγή. Όταν η υιοθεσία γίνει σωστά, κάθε παιδί θα τοποθετηθεί σε ένα σπίτι με αγαπώντες γονείς, αλλά δεν δύναται ο οποιοσδήποτε ενήλικας να πάρει ένα παιδί. Η υιοθεσία απαιτεί για τους ενήλικες να υποβληθούν σε εξονυχιστικό έλεγχο και εξέταση. Οι κλινικές γονιμότητας και παρένθετης μητρότητας έχουν ως στόχο να δώσουν σε κάθε ενήλικα ένα παιδί ανεξάρτητα από την ψυχική / σωματική του ικανότητα. Κατά την υιοθεσία, ο ενήλικας καλείται να υποστηρίξει τις ανάγκες και τις επιθυμίες του παιδιού. Στην παρένθετη γονεϊκότητα, τα παιδιά πρέπει να υποστηρίξουν τις ανάγκες και τις επιθυμίες των ενηλίκων.

Λόγω αυτών των κρίσιμων διαφορών, τα υιοθετημένα παιδιά εντάσσονται και λειτουργούν καλύτερα όσον αφορά την ομαλότητα των οικογενειών, την κατάχρηση ουσιών, τα συναισθηματικά προβλήματα και τα ζητήματα ταυτότητας, σε σχέση με τα παιδιά που δημιουργούνται κατά παραγγελία από δωρητές.

Συνοπτικά, μια δίκαιη κοινωνία νοιάζεται για τα ορφανά, δεν τα δημιουργεί. Το γεγονός ότι μερικά παιδιά υφίστανται την τραγική απώλεια ενός ή και των δύο γονέων, κατά τη διάρκεια της παιδικής τους ηλικίας, δεν μας δικαιολογεί ώστε σκόπιμα να αρνούμαστε στα παιδιά τη σχέση με τη μητέρα ή τον πατέρα τους από τη στιγμή κίολας της σύλληψης.

Το γεγονός ότι μερικά παιδιά εγκαταλείπονται από τη μάνα στη γέννησή τους, δεν δικαιολογεί τη σκόπιμη αποκοπή του δεσμού μητέρας - παιδιού κατά τη γέννηση. Τα παιδιά έχουν δικαίωμα στη μητέρα και τον πατέρα τους. Η αναπαραγωγή με τη βοήθεια τρίτων και η υποκατάστατη μητρότητα, ιδίως όταν συνδυάζονται με οικογένειες χωρίς μητέρες, παραβιάζουν σκόπιμα τα δικαιώματα αυτά.

Όπως δήλωσε με εξαιρετικό τρόπο μια γυναίκα που συνελήφθη με δωρηθέν γενετικό υλικό: «Αυτός δεν είναι ένας νέος τρόπος δημιουργίας οικογενειών, είναι ένας νέος τρόπος να τις καταστρέψουμε».

Πηγές:

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Surrogacy>

<https://thembeforeus.com/surrogacy-harms-children-video-for-the-un-conference-on-the-status-of-women/>

<https://mumdadandkids.gr>